

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 11 | 1. JUNI 1935 | 84. AARGANG

ET BUDSKAB TIL UNGDOMMEN.

Af Præsident *J. Reuben Clark.*

Det Arbejde og det Gode, som Ungdomsforeningerne gør for vort Folk, kan næppe vurderes. — Efter min Mening findes der ikke i Verden en Organisation, som kan sammenlignes eller sidestilles med Ungdomsforeningerne i kulturel Henseende. Jeg ønsker og haaber derfor, at disse Foreninger vil fortsætte videre fremad paa Musikkens, Kunstens, Teatrets og Litteraturens Omraade og paa andre Omraader, som holder dem beskæftiget, og som giver dem kulturel Udvikling

Musik, Kunst, Litteratur og Teater anses af vor Kirke som meget værdifulde paa Grund af den forædlende Indflydelse, de har paa Menneskets Sjæl. Dette er Aarsagen til, at Folket uddannes i disse Ting.

Eftersom de forædler Sjælen, er de betydningsfulde Instrumenter i Herrens Haand til at udvikle større aandelig Følelse blandt dette Folk. De udvikler Intelligensen, og paa denne Maade vokser vi i aandelig Henseende, og selvom Kirken ikke egentlig anser dem for et Maal, saa er de dog af saa stor Betydning, at Anledninger ikke bør ignoreres eller forglemmes.

Herren sagde til Profeten Joseph Smith: »Guds Herlighed

er Intelligens eller med andre Ord Lys og Sandhed.« Vi Sidste Dages Hellige tror lige saa fuldt paa dette Princip, som vi tror paa at leve. Vi tror, at alt, der forøger Menneskets Kundskab, er en stor Del af det store Evangelium, som vi tror paa, og som er Aarsag til denne Organisations Tilblivelse.

I gammel Tid gav Lehi os denne store Sandhed: »Mennesket er til for at nyde Glæde«, og vi modtager Glæde ved at deltage i ovennævnte Aktiviteter — ikke kødelig Glæde. men aandelig Glæde, forædlende Tanker og Haab, som leder os videre fremad og opad.

Derfor siger jeg endnu en Gang, at jeg haaber ikke, at Ungdomsforeningen møder Hindringer i Udførelsen af det store kulturelle Arbejde, som de hidtil har udført.

Paa samme Tid maa vi naturligvis ikke glemme det, som i endnu større Grad tilhører en anden, eftersom vi er en Kirke, som tror, at Livets Maal er at faa et evigt Liv herefter. Vi maa benytte disse Ting, saaledes at vort Liv Dag efter Dag og Time efter Time bliver bedre, sandere og helligere. Ungdommen i Dag er særdeles velsignet, og naar jeg siger særdeles velsignet, mener jeg, at de er velsignet paa en særlig Maade. Saavidt jeg véd, har der aldrig i Verdens Historie været en saa vidtstrakt Opbygning og Udvikling blandt noget Folk som den, der nu findes blandt de Sidste Dages Hellige. Saavidt jeg véd, har der aldrig før i Verdens Historie hændt, at en hel Organisation er blevet opdraget i et saadant Lys, som der har været at finde blandt de unge de sidste 15 Aar, og vi har til vor Assistance faaet al den Hjælp, som Videnskaben har kunnet yde.

Men dette er ikke det eneste, som de unge ejer. Ikke blot de materielle Velsignelser har de ejet, men de har selv faaet flere aandelige og intellektuelle Velsignelser, end nogen anden Generation har faaet. Og denne Arv bør de omhyggeligt passe paa. Vi hører Udtrykket: »En Formaning til Ungdommen«. Min Formaning eller Opfordring til Ungdommen er at bevare denne store Arv.

Det er sandt, at der af disse Velsignelser selv kommer noget ondt og nogle Vildfarelser, og det er sandt, at vi maaske af og til ikke er helt sikre paa, hvorledes vi skal vide, om disse Ting er Velsignelser eller Forbandelser.

En af de største Opgaver, som møder Ungdommen, og et af de Problemer, som de maa løse, er at skille det Gode fra det Daarlige, og for at kunne løse dette Problem kender jeg intet bedre og mere gavnligt end en virkelig kulturel Udvikling, som vil udvikle Sjælelivet, forædle Tankegangen og hæve dem over Livets almindelige Vanskeligheder og Pro-

blemer. Det vilde virkelig være sorgeligt, om vi i vor nuværende vanskelige Tid kun skulde anse de materielle Ting i Livet for værdifuldt.

Det vilde sandelig være sørgeligt, om vi kun skulde tænke over, hvorledes vi kunde skaffe os Verdens Rigdomme i dette Liv; Rigdomme er, som I véd, lige saa efterstræbt af unge som af ældre.

Jeg ønsker her at henvise til en vidunderlig Beretning, da Jesus var paa Vej fra Judæa gennem Perea til Jerusalem lige før sin tragiske, men herlige Død. Der hændte mange Ting paa denne hans Vandring. Blandt andre Ting vil jeg nævne, at han bad Mødrene føre deres Børn frem for ham, saaledes at han kunde velsigne dem, hvorefter han fortsatte paa sin Vej. Jeg vil læse fra Mark. 10. Kap. og begynde med 17. Vers; det omhandler Beretningen om Frelseren og den rige Yngling:

»Og da han gik ud paa Vejen, løb en hen og faldt paa Knæ for ham og spurgte ham: Gode Mester, hvad skal jeg gøre, for at jeg kan arve et evigt Liv?«

Dette er enhver ung Mands og ung Kvindes Problem i Dag.

»Men Jesus sagde til ham: Hvorfor kalder du mig god? Ingen er god uden een, nemlig Gud. Du kender Budene: Du maa ikke bedrive Hor; du maa ikke slaa ihjel; du maa ikke stjæle; du maa ikke sige falsk Vidnesbyrd; du maa ikke besvige; ær din Fader og Moder.«

Da svarede han og sagde til ham: »Mester, det har jeg holdt altsammen fra min Ungdom af.« Og Jesus saa paa ham og fattede Kærlighed til ham.«

Han syntes at eje alle Forudsætninger og opfylde alle Fordringr, han syntes at være een, som Mesteren endog kunde elske. Da sagde Jesus til ham:

»En Ting fattes dig; gaa bort, sælg alt hvad du har, giv det til de fattige, saa skal du have en Skat i Himlen; og kom saa og følg mig.«

Dette var ikke den første Gang, Frelseren anvendte Ordene: »Følg mig«.

Paa Galilæas Strandbred talte han til de simple Fiskere, og hver Gang han sagde: »Følg mig«, fulgte de ham.

»Men han (den rige Yngling) blev ilde til Mode over den Tale og gik bedrøvet bort; thi han havde meget Gods.

Og Jesus saa sig omkring og siger til sine Disciple: »Hvor vanskeligt komme de, som have Rigdom, ind i Guds Rige.«

Mine Brødre og Søstre, der findes to Slags Rigdomme, den Slags, som Jesus taler om her, og den Slags Rigdom, som I,

unge Mænd og Kvinder, samler for jer selv, formedelst det Arbejde, I udfører i Ungdomsforeningerne, og jeg siger jer, søg ikke efter den Slags Rigdomme, som den rige Yngling ejede, og som holdt ham borte fra at følge Mesteren, som vi alle maa følge og tjene, om vi ønsker at opnaa det, som Gud har beredt for os.

Glem ikke, unge Mænd og Kvinder, Frelserens store Godhed, Barmhjertighed og Venlighed. Glem ikke de Velsignelser, som Evangeliet tilbyder jer. Lad ej den aandelige Glæde blive forsømt, den Glæde, som kommer af at leve saaledes, som Frelseren lærte os at leve.

Husk, at da Frelseren var her og uddelte Velsignelser, som han, den guddommelige havde at give, gav han aldrig i et eneste Tilfælde Rigdom. Han gav Helbred, han gav Styrke, han velsignede den Blinde, saa han kunde se, den Stumme, saa han kunde tale, han tilgav Synderen, og han førte Mennesker bort fra Synd. Det eneste, han ikke gjorde, var at tildele jordiske Rigdomme, og i Samtalen med rige Yngling lærer vi, hvorfor han ikke tildelte nogen Rigdom. Derfor, mine Brødre og Søstre, og i Særdeleshed Medarbejdere og Medlemmerne i Ungdomsforeningerne, ønsker jeg at give eder denne Tanke og dette Budskab, at søge efter de aandelige Skatte, at søge efter Godhedens, Barmhjertighedens og et retfærdigt Levneds Rigdomme. Lev altid ret. Søg efter det, som er ædelt og godt. Fortsæt med eders Virksomhed, søg Livets bedste og fineste Ting.Aflæg og bortkast alt, hvad der er slet og daarligt, træd det under Fødderne; stræb efter at beskytte og elske at leve efter det, som er opløftende og skønt i Livet.

Kom altid i Hu, at Jesus er Kristus. Han er ikke blot en stor Lærer. Han er Messias, Verdens Forløser. Hans Lærdomme og Mirakler er alt underordnet dette. Det udgjorde en Del af hans Livs Mission, men han kom til Jorden som Guds Førstefødte, Verdens Frelser og Forløser. Overse aldrig dette.

Giv ham ikke blot en degraderende Plads som en stor Lærer; tro paa ham, se altid hen til ham, tilbed ham som Verdens Frelser og Forløser, formedelst hvem vi kun kan opnaa Frelse og Ophøjelse.

Lad all jert Arbejde, alt hvad I udfører i Livet, blive ledet og præget af den store fundamentale Kendsgerning, at Jesus er Kristus, Messias, den Førstefødte, og da vil I erholde dette Livs Glæde, Fred og Lykke; I skulde nyde mere Tilfredshed og Tilfredsstillelse i at leve et saadant Liv, end ved at gøre noget andet; og I vil i det Liv, som kommer efter dette, faa et evigt Liv — den højeste Herlighed, som noget Menneske kan opnaa.

Maa Herren give os alle disse Velsignelser, jeg beder i Jesu Kristi Navn, Amen.

(Tale holdt ved Ungdomsforeningernes og Primaryorganisationens Møde den 10. Juni 1934 i Tabernaklet, Salt Lake City, Utah.)

* * *

De Skatte, som opbevares i Pengeskabe og Dragkister, er ikke virkelige, kun de Skatte, som opbevares i Sjælen, er virkelige. *A. Maclaren.*

HVAD LEVER DU FOR?

Hvad lever du for? er Maalet det lille
at mætte dit Legem, at samle paa Guld,
da, siger jeg dig, for det er for silde:
— Husk en Gang vil Døden dig lægge i Muld.

Hvad lever du for? du tøver med Svaret,
har ikke det Spørgsmaal du klaret endnu,
da ynker jeg dig, thi du bli'r ej sparet
for Dødens den haarde, iskolde Gru.

Hvad lever du for? er Maalet at stige,
at kæmpe dig opad — at leve med Gud,
da er det, som hører jeg Herren sige:
— »Hos mig skal du leve en Evighed ud.«

Conrad Holm.

STÆVNET I KØBENHAVN I PINSEN.

Tiden nærmer sig hastigt for Afholdelsen af det store Ungdomsstævne i København i Pinsedagene, den 9. og 10. Juni. Mange Forberedelser har været gjort og bliver stadig gjort, for at alt vil gaa godt.

Vi benytter denne sidste Anledning til atter at invitere Søskende og Venner fra Danmark og Norge til at komme og overvære vort 4de Ungdomsstævne. Saafremt De maatte ønske Logi hos Søskende her og endnu ikke har meldt Dem til noget Distriktskontor, kan det endnu naas, om De *straks* skriver her til Kontoret til Ungdomsforeningens Hovedbestyrelse.

Søndag Formiddag benyttes til Konkurrence i Foredrag og genf. Historie, og om Aftenen vil det meste af Tiden blive benyttet til Sangkonkurrence.

Det vil sikkert glæde mange at vide, at vi ogsaa ved dette Aars Stævne har en Autoritet nærværende, idet den velkendte Historieskriver Andrew Jensen vil være i Danmark kort før denne Tid.

Stævnets Deltagere vil paa denne Maade faa Anledning til Søndag Aften at høre fra Historieskriver Andrew Jensen, som nu er 84 Aar, og fra Missionspræsident Alma L. Petersen.

Da Aalborgenserne desværre skal med Baaden Klokken 8 Mandag Aften for at naa deres Arbejde den næste Dag, og da dette ikke har været muligt at faa forandret, bliver Arrangementet lidt anderledes end planlagt for Mandagen. Skuespillet vil begynde en halv Time før end bestemt; der er arrangeret en 3 Timers Udflugt, og Klokken 4 vil Banketten begynde, og det vil paa den Maade alligevel lykkes Aalborgenserne at faa 1 Times Dans før Afrejsen (de øvrige fortsætter til Kl 10).

Vær velkommen til København til Pinse.

HVILKE EGENSKABER BØR EN M-MAND VÆRE I BESIDDELSE AF?

Af *Børge Kragh,* København.

M-Mænd bærer paa deres Bryst et Emblem, der er et fælles Kendetegn hele Verden over. I dette Mærke staar en Del Bogstaver, der, da Mærket er af amerikansk Oprindelse, betegner amerikanske Ord. I Midten staar et stort M, der formodentlig betyder Mormonisme. Uden om det staar følgende Bogstaver: Y. M. M. I. A., hvilket betyder »Young Men's Mutual Improvement Association«, og neden under Ordet M-Men. Nu kunde jeg tænke mig at erstatte disse Bogstaver med danske Ord. Lad det store M i Midten betyde Missionær og de øvrige Bogstaver henholdsvis Ydmyghed, Mod, Mandighed, Initiativ, Ansvarsfolelse, Materialisme, Mildhed, Elskværdighed og Naturlighed, og lad mig nu prove paa at forklare disse Egenskabers nærmere Betydning.

For at komme til Kærnen med det samme tager vi først det store M i Midten. Vi sagde, at det betød, at vi skulde være Missionærer for vor Tro og Kirke. Ikke saaledes at forstaa, at vi skal holde private Vækkelsesmøder eller noget af den Slags, men blot i vor daglige Opførsel og Handlemaade be-

vise, hvorledes en virkelig Sidste Dages Hellig er, takket være den Indflydelse og Paavirkning Evangeliet foraarsager, saaledes at vore Medmennesker kan faa det bedste Indtryk af Mormonerne og derved af Jesus Kristus. For nu at kunne virke som Missionær maa man eje mange gode Egenskaber, og det er disse Egenskaber, som de yderste Bogstaver betegner.

Først nævner vi Ydmyghed. Det er en Hovedegenskab for en Missionær. At vi skal være ydmyge vil ikke sige, at vi skal være eftergivende overfor alt og alle, men at vi skal være rede til at underkaste os en Mindreværdsfølelse, end vi maaske egentlig føler. Man skal altid kunde se et andet Menneskes gode Sider gennem disses Fejl, altid være i Stand til at undskylde hans Mangel paa Forstaaelse eller Vilje til at forstaa.

Dernæst nævner vi Mod.. Ja, her menes egentlig ikke Mod i fysisk Betydning, thi der findes baade fysisk og moralsk Mod, og det er det sidste, der her er Tale om. Det kan maaske lyde mærkeligt, at Ydmyghed og Mod kan gaa i Spand sammen, men det er slet ikke umuligt. Jesus selv forstod tilfulde at forene disse Egenskaber i en sjælden skøn Harmoni. Jeg skal give et lille Eksempel paa Forskellen af de to Slags Mod. En ung Sidste Dages Hellig er til Selskab ude paa Landet. Ud paa Aftenen er der en ældre Dame, der skal til Toget for at tage hjem, men paa Vejen skal hun igennem et langt Stykke Skov, der har Ord for at være Tilflugtssted for en Del Vagabonder. Nu tilbyder saa denne unge »Mormon« at følge hende til Stationen — se det er fysisk Mod. Da han saa kommer tilbage ,er man ved at drikke Kaffe, men han siger: »Tak, maa jeg bede om en Kop kogt Vand, for som Mormon maa jeg ikke drikke Kaffe.« — Det er moralsk Mod. Han udsætter sig herved for de andre Gæsters Drilleri, da vi jo alle véd, hvorledes mange dumme Mennesker skal gøre sig morsomme paa andres Bekostning. At være i Besiddelse af moralsk Mod er altsaa altid og under alle Forhold at være sin Tro og Frelser bekendt og aldrig være bange for at vidne for ham.

Mandighed, ja det maa vel snarest være det samme Begreb som fysisk Mod, dog saaledes, at det ikke er unødvendige Prøver paa Mod, man udviser. Det er nok modigt at gaa ind til en Løve i et Bur, men det har ikke noget med Mandighed at gøre. Mandighed er nærmest et Udtryk for Fornuft og taktfuld Kløgt. Det er ligeledes Mandighed at kunne tilgive en Fjende eller Uven, i Særdeleshed om denne er os underlegen. Det er en af de Egenskaber, der bør og kan udvikles til det mest mulige, samt een af de Egenskaber, der mest er

nødvendig. Jeg skal indrømme, at det er svært at tilgive en stor Uretfærdighed, men som et gammelt Ord siger, den er større, der kan overvinde sig selv, end den der indtager et Kongerige.

Initiativet er ogsaa en Egenskab, som trænger til at udvikles i høj Grad, da et Menneske med Initiativ altid vil være sikker paa Sukces her i Livet, det være sig her i Kirken, saavel som i det offentlige Liv. Jeg vil ogsaa tro, at den kan udvikles bedre her i Kirken, om Klasselæreren i Stedet for fri Diskussion rettede direkte Spørgsmaal til de enkelte Medlemmer af Klassen. Initiativ er en Egenskab, man altid vil nyde godt af, og et initiativrigt Menneske vil aldrig staa magtesløst overfor Livets forskellige Spørgsmaal.

Ansvarsfølelsen er saa det næste, vi kommer til. Det er ligesom den forrige — en stor Hjælp her i Livet at være i Besiddelse af. Det Menneske, der ikke føler et eller andet Ansvar, lever faktisk ikke. Ansvarsfølelsen er, eller bør være, en Spore fremad for alle, ligefrem en Betingelse for et lykkeligt Liv, og vi har allesammen et eller andet Ansvar. Selv om vi ikke har en fremskudt Post her i Kirken, har vi dog et Ansvar — Ansvaret som Sidste Dages Hellig, hvilket er det største Ansvar, vi kan faa, og om dette maa vi værne og passe at holde vedlige, saa alle kan mærke paa os, at vi føler det. Ydermere har en M-Mand det Ansvar, hans Emblem paalægger ham. Det forpligter ham til paa alle Tider og alle Maader at være rede til at hjælpe Kirken, naar der bliver kaldt paa ham.

Materialisme er et Ord, der virker paa mange som en rød Klud paa en Tyr eller et Trompetstød paa en gammel Dragonhest. De siger: »Hvad skal vi med Materialisme, naar vi har Evangeliet?« Nej, det kan ogsaa være rigtigt nok, men — det er kun nok for de, der kender Evangeliet. Hvis vi unge og forholdsvis nye Medlemmer i Kirken skal diskutere Religion og helst overbevise et udenforstaaende Menneske, er vi nødt til at bruge Eksempler fra Dagliglivet, ikke alene for at klarlægge et Spørgsmaal, men ogsaa fordi vi ikke er bibelstærke nok til at gendrive en eller anden Udtalelse med et Skriftsted fra Kirkens Bøger. Vi maa saa bruge et Eksempel fra Materien for derigennem at bevise vore Synspunkter og Anskuelser.

Mildhed er ligeledes en Følelse, det er en Betingelse at i Besiddelse deraf, om man skal være en virkelig Sidste Dages Hellig. Vi maa aldrig være hidsige eller ondskabsfulde overfor andre, men altid være rede til at hjælpe og glatte efter — altid være parat til at række en hjælpende Haand eller sende et venligt og opmuntrende Smil, aldrig være mut og

tvær, da vi nemt kan gøre mere Fortræd, end vi egentlig aner.

Tænk en Gang om en Broder eller Søster en Aften hilser paa mig, og jeg kun svarer med et tvært »Godaften«, fordi jeg maaske bærer paa en eller anden lille Skuffelse. Hvem véd, om ikke han eller hun netop bærer paa en virkelig stor Sorg og netop trænger til al den Opmuntring, det er muligt at faa; hvilken Grusomhed er saa ikke denne Opførsel? Lad det være en M-Mands første og sidste Pligt altid at være venlig mod alle. Husk paa det smukke lille Digt, der siger:

Du skal ile, saa ingen kan se, du er træt,
du skal smile, saa ingen kan se, du har grædt,
og Herren er med dig foroven.

Elskværdighed er næsten det samme som det forrige, dog vil jeg lige nævne et Eksempel, som maaske kan vække til Eftertanke. En Dag for flere Aar siden var jeg til en Koncert. Midt under et Musikstykke kom imidlertid en ganske ung Dreng og skulde ind paa den Række, hvor jeg sad med en Kammerat. Jeg lagde ikke Mærke til ham, før han traadte mig meget haardt over den ene Fod. Det gjorde meget ondt, og jeg bemærkede harmfuldt til min Kammerat: »Det er mærkeligt, at Efternølere altid er saa klodsede.« Efter Koncerten saa jeg — til min usigelige Rædsel — at Drengen var lam i den ene Side, saa at han haltede stærkt. Jeg bad ham om Forladelse for mine Ord, men glemmer aldrig det Blik, han sendte mig. Hvilke Kvaler har denne stakkels Dreng ikke lidt ved min uforskammede Optræden. Husk derfor altid at være elskværdig, selv om nogen — bevidst eller ubevidst generer dig, thi derved hæver man sig selv.

Tilsidst er der saa Naturlighed, at den er lige saa nødvendig en Egenskab som nogen af de andre. Lad os altid være naturlige i saavel Optræden som Tale. Hvorfor skal man gøre sig til mere, end man virkelig er. Overfor Gud er vi dog alligevel nøgne, han véd jo, hvad vi indeholder, og det er overfor ham, at vi en Gang skal staa til Doms. Lad al Praleri falde, da den alligevel kun virker latterlig. Se til Herren, da han vandrede her paa Jorden, han var Konge, men levede som en Tigger.

Lad os følge hans Eksempel og følge Ordet: Den, der fornedrer sig selv, skal ophøjes. Lad os være det, vi er, Guds Børn — for vi er kun smaa, ufuldkomne Børn i Forhold til Herren. Lad os gøre som de smaa, der elsker alt og alle — lad os elske vor Næste og elske vor Fjende — det er svært, ja, men prøv og se — du kan, ved Bøn til Herren din Gud.

Tænk paa de Ord, han har lært os at bede — Fader vor — gaa i dit Kammer og bed den smukke Bøn og se, det er lettere, end du troede. Lad mig slutte med de Linier, der er skrevet om Fader vor, nemlig:

Bed de Ord, du har bedt for mig før,
bed dem saa godt du lærte,
da jager du Djævelen fra min Dør
og Himmerig ind i mit Hjerte.

DEN DANSKE MISSION.

FORAARSKONFERENCEN I KØBENHAVN.

Distrikternes Foraarskonferencer i den danske Mission afsluttedes i København, idet Københavns Distriktskonference indlededes Fredag den 3. Maj med en Koncert eller Aftenunderholdning af Københavns Grens Sangkor under Ledelse af Broder Vald. Jakobsen. Det var virkelig en behagelig Aften for de 139 Tilstedeværende, deriblandt en Del Venner. Præsident Alma L. Petersen benyttede nogle faa Minutter til at give nogle faa Bemærkninger.

Lørdag den 4. Maj var der Ungdomsforeningskonference, hvor et af Ungdomsforeningen udarbejdet Program blev udført. Udover nogle Sangnumre og genfortalt Historie talte Str. Eva M. Gregersen om »Kristus og Ungdommen«, og Ældste William Ørum Pedersen fortalte »Historien om de 2 Lamper«, hvori Hovedpointet var: Riv aldrig andres Hytte (i denne Forbindelse religiøse Overbevisning) ned, med lad dem selv komme til at indse deres Stilling, og lad dem — efter at være blevet bekendt med, hvilket Slot der venter paa dem — selv tage den afgørende Bestemmelse, thi det vil altid bringe Glæde. Missionspræsident Alma L. Petersen talte derefter opmuntrende til Forsamlingen, som talte 69.

Søndag den 5. Maj samledes Brødrene i et Præstedomsmøde Kl. 9. Det udsendte Program blev udført af følgende Brødre: Simonsen, Arthur Nielsen, Kaj Jørgensen og Ældste Chr. Tidemann Petersen. Desuden talte Missionærerne Victor E. Degn, Carl M. Simonsen og Jens W. Olsen. Missionspræsidenten sluttede med at opmuntre Brødrene til større Aktivitet og større Flid for Kirken. 37 Brødre til Stede.

Klokken 10 afholdtes Søndagsskolekonference, hvor et udmærket Program blev udført af Børnene, idet Klasserne hver for sig var repræsenteret. Desuden var der enkelte andre Sangnumre, Oplæsning og sidst, men ikke mindst inter-

essant, blev en Samtale givet af 3 af de storre Piger. Efter at Programmet var udfort, talte følgende Brodre nogle Minutter: Patriark Simon Peter Eggertsen, Distriktspræsident Orvil Jensen fra Malmo og Missionspræsident Alma L. Petersen. Tilstede 127.

Eftermiddagsmodets forste Time var overgivet til Konference for den Kvindelige Hjælpeforening og Genealogisk Forening, og et af disse Organisationer udarbejdet Program blev udfort. Derefter blev 3 Born velsignet, og da denne Handling var forrettet, blev den øvrige Tid overgivet til Vidnesbyrd for de Besøgende. Tilstede 106.

Om Aftenen Klokken 7 afholdtes stort offentligt Mode, hvor følgende Brodre og Søstre talte: Ældste William Ørum Pedersen behandlede Problemet »Hvad skal jeg gøre for at blive frelst?«, Ældste Jens W. Olsen talte om »Mormons Bogs Guddommelighed«, Søster Thyra Andersen om »Evangeliets Storhed«. Patriark Eggertsen og Missionspræsident Eliza Petersen bar et kraftigt Vidnesbyrd. Ældste Carl R. Andreasen talte over »Er der et Liv efter Døden?«, Ældste Jens P. Hansen fortalte om Josephs forste Bon, og den sidste Taler, Missionspræsident Alma L. Petersen, talte om »Bonnens Betydning«.

Imellem de forskellige Talere sang Koret flere meget smukke Sange, og det maa siges til Korets Ros, at det den sidste Tid har ydet sit Bidrag til, at Moderne har været saa gode og maaske ogsaa vel besogte, paa Grund af dets smukke Sang.

Der var 135 til dette Mode.

Ligesom de ovrige Konferencer afsluttedes denne Konference med en lille Fest Mandag den 6. Maj, som i Lighed med de sidst afholdte Fester var en Sukces. Festen ledes af Broder William Rhode, som har sin Del af Æren for, at alt gik saa fornojeligt, som det gjorde. Der var 105 nærværende, og der kom et ganske pænt Beløb ind i den Kvindelige Hjælpeforenings Kasse.

NY DANSK MISSIONÆR.

Atter er det lykkes at faa endnu en dansk Missionær kaldet. Denne Gang har Esbjerg Distrikt efterkommet Missionspræsidentens Henvendelse om en dansk Missionær.

Ældste Jess Peter Jessen fra Graasten, Sønderjylland, har modtaget Kaldet »at være en Repræsentant for vor Herre Jesus Kristus«, og vi er glade for at byde Broder Jessen velkommen blandt Missionærernes Rækker og velkommen i det vidunderlige Arbejde.

(Fortsættes Side 254.)

SKANDINAVIENS STJERNE
Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Alma L. Petersen.	William Ørum Pedersen.

NUTIDENS RELIGIØSE FORVIRRING.

I Avisspalterne findes der uomtvistelige Beviser for det, som karakteriserer Tiden — Forvirring. Dette er ikke alene Tilfældet paa det sociale, økonomiske og politiske Omraade, men selv ogsaa paa det religiøse Omraade. Den herskende Forvirring med Hensyn til store religiøse Spørgsmaal fremgik tydeligt af de mange Svar og Indsendelser til den Diskussion, som opstod som Følge af Sir Ambrosius Flemmings Redegørelse i en Tale, han holdt for »Philosophical Society of Great Britain«, som vi tidligere har omtalt paa denne Plads. En Korrespondent skrev den interessante Paastand, at vor Tid er ikke, som af saa mange formodes, irreligiøs, for »i en Tidsperiode af 50 Aars Lægeerfaring har jeg ikke blandt Patienter eller Venner sporet et saa stort Ønske om dybtgaaende Undersøgelse og Vejledning som netop for nærværende«. Og dog, hvorhen skal Menneskene vende sig for at faa den passende religiøse Vejledning? Sikkerligt ikke til de mange Tusinde Mænd, som staar paa Prædikestolene, for deres Prædikener og offentlige Udtalelser giver tydeligt Bevis for, hvor uegnet de er dertil. De mangler den dybtgaaende Overbevisning om det virkelig fundamentale i sand Teologi — Guds Personlighed og Intelligens, Jesu Kristi Guddommelighed og Opstandelse, Menneskelivets Hensigt, Menneskets Slægtskabsforhold til deres Skaber o. s. v. Hvorledes kan de give den rette Vejledning, naar de ikke selv er sikre paa Vejen? Hvorledes kan de inspirere andre med et religiøst Alvor, naar de ikke selv ejer det? Hvorledes kan de vejlede, naar de selv er i Mørke? Hvorledes kan de skabe Tro hos andre, naar de selv mangler Tro? Lignende Spørgsmaal kunde let mangfoldiggøres.

Det er sandt, at Mennesker i forøget Antal søger efter en inspireret religiøs Ledelse, en Ledelse, som er fyldestgørende paa Grund af dens Kapacitet, Kundskab, Forudseenhed og sikker Vished. Lad os haabe dette. Hvis de vil blive ved med at søge efter denne Ledelse, vil de finde den, for den findes

her. Den karakteriseres af Kærlighed til Menneskeheden, af absolut Tro paa Jesus Kristus som Menneskeslægtens Frelser og Forløser, og med en sikker Vished om Vejen, som fører til Guds Rige. Denne Ledelse er urokkelig og sikker. Dog er den for Tiden ikke anerkendt, med Undtagelse af forholdsvis faa Følgere eller Tilhængere, og den udgør en upopulær Gruppe af religiøse Gudsdyrkere.

Forholdene er ikke ulig dem, som var herskende blandt Jøderne, da Jesus kendtes blandt dem som Tømmermandens Søn, anset for ulærd blandt Professorerne, som kendte Loven. De vilde ikke tro paa hans Anbefalingsbrev angaaende hans Troværdighed, de ansaa dem for utilstrækkelige. Derfor bemærkede de ham næsten slet ikke og brød sig ikke om, hvad han lærte. De fornægtede ham og vendte sig til deres Rabbiner for at faa aandelig Oplysning. Men disse var bundet til livløse Formularer og manglede helt og holdent det varme aandelige Kammeratskab med Gud og deres Medmennesker, Jøderne. De udgjorde en Skare kolde, stolte Hyklere, som lærte Loven bogstaveligt, men undgik og fornægtede dens livsgivende Aand og Kraft. De narrede Folket, idet de gav dem Skallen i Stedet for Kærnen, som var Brødet.

Tilstanden i Dag er i stor Grad lig dette. Der findes naturligvis blandt de kristne Præster nogle trofaste, hengivne Mænd, som gør deres bedste for at føde Folket med virkelig aandelig Føde. Og de vil ogsaa blive guddommelig belønnet for det Gode, de gør. Men selvom de utvivlsomt er trofaste, saa mangler de alligevel en væsentlig Egenskab for at udgøre den rette Ledelse — fuld Forstaaelse og Kundskab om Vejen. De ser som gennem et mørkt Glas. I deres tilslørede, dunkle Forstaaelse og Kundskab ser de intet klart og tydeligt. Desuden mangler de Aandens Kraft, som er karakteristisk for Guds Udvalgte og guddommeligt anerkendte Tjenere — de, som holder det hellige Præstedømme. Derfor eksisterer Guds anerkendte Myndighed kun i een Kirke, og det er i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Og det er til denne Kirke, vi indbyder dem, som søger efter guddommeligt inspireret Ledelse.

I denne Kirke skulde findes de samme sande Lærdomme, som lærtes for 1900 Aar siden af Jesus og hans Apostle. De skulde finde de samme Frugter, som karakteriserer Lydighed til disse Lærdomme, som dengang. De skulde ogsaa finde, at Aabenbarelsens Aand nydes nu som dengang, gennem hvilken store Skarer har modtaget og modtager individuelle Vidnesbyrd. I Korthed, de skulde formedelst omhyggelig Undersøgelse finde, at den saakaldte »Mormonisme« er intet mere eller mindre end Jesu Kristi Evangelium i dets Fylde, gud-

dommeligt gengivet til Jorden i vor moderne Tid gennem Profeten Joseph Smith som Redskab til Gengivelsen. Dette er vort Budskab til hele Verden. Vil ikke alle vore Læsere være aktive i Forkyndelsen og Udbredelsen af dette Budskab? Maa Gud lede Dem i Deres ærlige Bestræbelser til dem, som søger efter guddommelig inspireret religiøs Ledelse.

Joseph F. Merrill.

(Fortsat fra Side 251.)

I »Skandinaviens Stjerne« for 1. Jan. 1928 findes et Vidnesbyrd, som er skrevet af Broder Jessen den 21. Nov. 1927, et Aar efter, at han første Gang hørte »Mormonismen«s Budskab, og enhver, der blot er lidt personlig bekendt med Broder Jessen, vil ikke være i Tvivl om, at han har et urokkeligt Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed. Naar dette nu er saa stærkt, siger vi ikke for meget, naar vi siger, at det skyldes, at han har efterlevet det saa godt, som han overhovedet forstod det.

Broder Jessen har da ogsaa altid være meget benyttet i Kirkens Arbejde. Han er Grensforstander for Sønderborg Gren, men da der ikke har været afholdt Møder der den senere Tid, har han været flittig til at besøge Møderne i Flensborg, hvor han er meget afholdt og paaskønnet som Taler.

Broder Jessens Hustru tilhører ikke Kirken, men har altid været gæstfri imod dem, som besøgte Hjemmet, og det er os en særdeles stor Glæde at se, hvad hun er villig til, naar hun tillader sin Mand at rejse ud og forkynde Evangeliets glade Budskab, medens hun selv holder Hjemmet ved Lige. Vi beder Herren velsigne Broder Jessens Hustru og Broder Jessen for deres Kærlighed til hans Sag, og til Søskende i Esbjerg Distrikt, som er villige til at støtte Broder Jessen, siger vi: Gud velsigne jer. I vil aldrig komme til at mangle det, I opofrer for Herrens Sag. Faa andre til at være med, for »mange Bække smaa gør en stor Aa«.

Alma L. Petersen,
Missionspræsident.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS FOR JUNI.

Før han ene vandred her —
nu han styrer Himlens Hær.
Før han alt sagtmodigt bar —
nu han alt besejret har.

KORLEKTIE FOR JUNI.

Senior- og Juniorklassen:

Matt. 7. Kap. 12. Vers: »Altsaa, alt hvad I ville, at Menneskene skulle gøre imod eder, det skulle ogsaa I gøre imod dem; thi dette er Loven og Profeterne.«

Børn over 10 Aar:

Luk. Evang. 2. Kap. 9. Vers: »Men Øksen ligger allerede ved Roden af Træerne, saa bliver da hvert Træ, som ikke bærer god Frugt, omhugget og kastet i Ilden.«

Børn under 10 Aar:

Jeg vil tjene Gud, mens jeg er ung.

FORSLAG TIL 2½ MINUTS EMNER.

Senior- og Juniorklassen:

1. »Den gyldne Regel«s Betydning for Verden i Dag.
2. Hvad forventes i et ideelt Sidste Dages Helligs Hjem?

Børn over 10 Aar:

1. Fortæl om Jesu Fristelse, hvad lærer vi?
2. Hvad kan jeg gøre for at gøre mit Hjem ideelt?

Børn under 10 Aar:

1. Hvad gjorde Jesus for mig?

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

2. Juni.

JESU TRIUMF OVER JORDISKE FRISTELSER.

Tekst: Matt. 4: 1—11; Luk. 4: 1—13.

Behjælpelig Oversigt:

1. Hvor gik Jesus efter hans Daab?
2. Hvorfor gik han ud i Ørkenen? (a) for at være alene, (b) nærmere Gud og sit Arbejde.
3. Fristelsen, (a) den fysiske Appetit, (b) Verdens Herlighed, (c) hans Magt.
4. Jesu Sejr over Djævelen.

Vi lærer af denne Lektie, at Kristus fik forøget Kraft efter sin Daab og viste sig moden til Messiasgerningen ved at overvinde alle Fristelserne.

9. Juni.

JESUS OG DE FØRSTE DISCIPLE.

Tekst: Joh. 1: 29—51.

Behjælpelig Oversigt:

1. Johannes prædiker, (a) forkynder sin egen Mission, (b) forkynder Jesu Mission, (c) bærer Vidnesbyrd om Jesu Guddommelighed.

2. To Disciple ønsker Kundskab, (a) følger Jesus, (b) deres Besøg med Jesus.
3. Andreas fortæller om Kristus til Simon, (a) Simon besøger Jesus, (b) hvad kalder Jesus ham?
4. Jesus kalder Filip, (a) Filip bringer Nathaniel, (b) Jesu Ord til Nathaniel, (c) Nathaniels Vidnesbyrd, (d) Jesu Løfte til Nathaniel.

Af denne Lektie lærer vi, at et Vidnesbyrd om Jesu Guddommelighed og om Evangeliets Sandhed kommer ved villigt at følge ham og at være lydig til hans Kald.

16. Juni.

JESUS OVERVÆRER BRYLLUPPET I KANAAN.

Tekst: Joh. 2: 1—11.

Behjælpelig Oversigt:

1. Brylluppet i Kanaan, (a) hvorledes fejredes det?
2. Jesus og hans Disciple overværer Brylluppet. Godkendte Festligholdelsen.
3. Glæden syntes at ville ophøre, (a) Jesus bedt om Hjælp, (b) hans Svar til hans Moder, (c) hans Befaling til Tjenerne, (d) lavede Vin.
4. Gerningens Betydning, (a) Virkningen paa Gæsterne og (b) Virkningen paa Disciplene.

Af denne Lektie lærer vi, at formedelst Tro var Frelseren i Stand til at skabe det, der manglede. »Tro flytter Bjerge«.

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

2. Juni.

JOSEFS 3 FORFREMMELSER.

Tekst: 1. Mos. 39, 40 og 41: 1—41.

Behjælpelig Oversigt:

1. Josef den trofaste Slave, (a) Tjener for Potifar, (b) hans første Forfremmelse, (c) den falske Beskyldning.
2. Josef den hjælpsomme Fange, (a) hans Tro paa Gud, (b) hans anden Forfremmelse, (c) fortolker Drømme (først Slagterens og Bagerens Drøm og senere Faraos Drøm).

Af denne Lektie lærer vi, at Overholdelse af eens Pligter overfor Gud og Mennesker altid tilsidst vil bringe Lykke i Livet.

9. Juni.

JOSEF, DE FATTIGES VEN.

Tekst: 1. Mos. 41: 42—57; 42; 43; 44: 1—3.

Behjælpelig Oversigt:

1. De syv fede Aar, (a) Fødemidler opsamles, (b) Josefs Familie.
2. Josef skaffer Føde til de Trængende.
3. Hans Brødres første Besøg, (a) Bevis paa deres Ærlighed, (b) forsynet rigeligt med Korn, (c) Pengene kom tilbage.
4. Deres andet Besøg til Ægypten, (a) Benjamin ledsager dem, (b) den første Drøm opfyldt, (c) Festmaaltidet, (d) forsynet med rigelige Fødemidler.

Af dette lærer vi, at sand Sympati for de, der er i Nød, er en ædel Egenskab.

16. Juni.

JOSEF, DEN TILGIVENDE BRØDER.

Tekst: 1. Mos. 44: 4—31; 45; 46: 1—7, 26—34.

Behjælpelig Oversigt:

1. Det store Bevis paa Brødrenes Omvendelse, (a) Sølvbægeret, (b) Judahs Løfte.
2. Josefs Tilgivelse, (a) fortæller hvem han er, (b) fortæller om Guds Godhed imod ham, (c) skaffer rigeligt til dem.
3. Familien atter genforenet, (a) Faraos Venlighed, (b) Guds Løfte til Jakob, (c) Mødet med Josef og Familien, (d) deres nye Hjem.

Vi lærer af denne Lektie, at Tilgivelse og Barmhjertighed bringer Enighed og Kærlighed.

LIVETS PROBLEMER.*

Tekst: Joh. 14: 1—4.

I en tidligere Lektie har vi henledt Opmærksomheden paa »Skatter og Døden« som nødvendige Ting, vi Mennesker maa møde i Livet.

Vi hører ofte Folk klage sig over Skatterne, og i nogle Tilfælde kan de ogsaa se ud, som om de er unødvendige Byrder, men ikke altid. Naar de har været skaffet til Veje og brugt i Overensstemmelse med Retfærdighed, er der ikke noget bedre Formaal, vi kan bruge vore Penge til. Det hjælper at lette Byrderne, naar vi forstaar, hvilken Belønning vi modtager som Følge af, at vi betaler Skatter.

* Lektie for Senior- og Juniorklassen den 2. Juni.

Ligesom Skat er en tvungen Ting i dette Liv, er Doden ogsaa tvunget for enhver. Denne Tanke er frygtindgydende for mange Mennesker, saa en Forstaaelse af dens Betydning vil sikkert hjælpe mange over de Smerter, som denne Spekulation foraarsager. Digtere har drømt om den, Filosofer har spekuleret over den, men Verden stotter sig dog til Jesu af Nazareths Aabenbarelse om den. Det gaar over et Menneskes Forstand at forstaa dens Betydning, med mindre han er inspireret fra Himlen.

Mesteren lod ikke Mennesket vandre i Morke med Hensyn til denne universale Kendsgerning. Mesterens Svar paa det af Menneskehedens stadige Spørgsmaal, som saa træffende udtryktes af Job: »Naar Manden er dod, mon han da skal leve op igen?« er et vidunderligt Bevis paa hans Evangeliums Storhed, idet det giver Menneskeslægten Haab og Lykke. Menneskets jordiske Glæde og Lykke er afhængig af deres Besvarelse af de evige Spørgsmaal.

Der har aldrig lydt nogle mere trøstende Ord til den bekymrede Sjæl end netop de Ord, som ovennævnte Tekst henviser til. De var fyldt med Trøst og Opmuntring. Men foruden disse herlige Ord har Herren igen i de Sidste Dage begunstiget sit Folk, idet han til dem, igennem sin Tjener Profeten Joseph Smith, har givet en Forklaring paa denne Tekst. Denne Forklaring danner Pagtens Bog det 76. Kapitel, og efter at De har betragtet de vidunderlige Lærdomme deri, tænk saa over den Virkning, som hans Ord har: »Om ikke var saa, havde jeg sagt eder det« (Joh. 14). Det er altsaa saaledes, og paa denne Maade blev de stadigt opkommende Sporgsmal besvaret: Er Mennesket udodeligt? Er Livet evigvarende? Hvad er der hinsides?

Dette er Sporgsmaal, som beskæftiger Menneskets Sind, og jo mere tilfredsstillende de faar disse Sporgsmaal besvaret, des mere lykkelige er de. Vi lærer, at vi levede, for vi kom paa denne Jord; vi vil leve, naar vi forlader denne Provestand, og vi lærer, at vi er her i »en Hensigt viis og herlig«.

Vi havde en Eksistens, en Erfaring og en Udvikling, som betingede vor Tilstand paa Jorden. Vi kom her for at modtage et Legeme af Kod og Ben, gennemgaa nye Erfaringer, blive bekendt med Fristelser og ondt, og lære at tage Stilling til det og handle efter vor egen fri Vilje. Dette Liv er kun et kort Kapitel i Menneskets Eksistens' store Historie. Legemet lægges i Graven og vil atter opstaa, og det udodelige Tabernakel og den udødelige Aand vil genforenes. Denne udodelige Historie er vist ikke udtrykt smukkere poetisk end netop i den velkendte »O min Fader«, som er skrevet af Eliza R. Snow.

Spørgsmaal:

1. Under hvilke Forhold udtalte Mesteren de Ord, som findes i Joh. 14: 1—4?
2. Hvad menes der med Paastanden: »I min Faders Hus er der mange Boliger«?
3. Diskuter Mesterens Udtalelse: »Om ikke det var saa, havde jeg sagt eder det«.
4. Hvorfor er eens jordiske Lykke afhængig af Forstaaelse af Døden?
5. Hvad er Menneskets Sjæl?
6. Hvad mener De, Paradiset er?
7. Gaar de retfærdige Aander til Paradiset? Giv Aarsag for Deres Svar.
8. Hvilke Beviser har de Sidste Dages Hellige paa, at der er et Liv efter dette?
9. Læs »O min Fader« og forklar Betydningen af hvert Vers.
10. Vis, at Frelseren berovede Døden dens Magt og Graven dens Sejr.

MESTERENS VÆRDIMAALER.*

Tekst: Matt. 6: 19—24 og 6: 33; Luk. 12: 13—31.

Vi vil først betragte Henvisningerne til Matthæus. Vi finder der en vidunderlig Livslektie, idet vi maa vælge — vælge mellem de midlertidige og evige Værdier. En omfattende Kendskab til Livets Mening vil være os en stor Hjælp til at gøre det rette Valg. Ned gennem Tiderne har Digtere og Filosoffer ledt efter Livets Mening. Browning siger:

»Livet har en Mening, og at finde denne, er min Mad og Drikke.«

»Spis, drik og vær glad, for i Morgen dør vi,« er en skæbnesvanger Lærdom. Flere Liv har været ødelagt formedelst dette end ved noget andet. Ligemeget hvor tiltrækkende og vidunderlig en Ting kan synes at være, er den ikke god og vil aldrig blive god, om den ikke er god i »Evighedens Lys«.

Det er ikke alene Spild af Energi at give de midlertidige Værdier den første Plads, men det er ogsaa en Tragedie. Selvom et Menneske, ved at være uærlig, maaske har en øjeblikkelig Fordel, betaler han dog for den med sin Sjæls Mønt.

»Et Menneske kan ikke tjene to Herrer . . . o. s. v.«. »Men

* Lektier for Senior- og Juniorklassen den 9. og 16. Juni.

søg først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skal Resten tillægges eder.« Dette er en vidunderlig Vejledning, vi der faar. Der er og der bør altid i ethvert Menneske findes Interesser, men af disse bør der være nogle, som gaar foran andre, for at man kan leve Livet paa bedste Maade. Der skulde ikke være nogen Misforstaaelse med Hensyn til disse Interesser; vi bør vide, hvilken Kategori disse Interesser kommer under, og derefter kan vi ved atter at betragte Henvisningen, som indleder denne Lektie, analysere os selv. Det er ikke Hensigten at sige, at fordi man helliger sit Liv til Guds Rige, kan man ikke have andre retskafne Interesser, men det er Formaalet, at faa os til at tænke, at »hvor vor Skat er, der vil ogsaa vort Hjerte være«, og derefter blive klar over, om vi virkelig søger de evige Værdier, de Værdier, som vil bringe os evig Glæde og Lykke.

Et Menneske kan maaske blive verdensberømt ved at skrive en Bog, bygge en Skyskraber, gøre en epokegørende Opfindelse og desl., og dog miste sin Sjæl. »Hvad gavner det et Menneske, om han vinder den ganske Verden, men maa bøde med sin Sjæl.« At forstaa Livets Værdier er den største Visdom og bringer den største Lykke her og herefter.

Den anden Henvisning, Luk. 12: 13—21, er ogsaa en glimrende Hjælp for os, for at lade os se og blive bekendt med Mesterens Værdimaaler.

Paa Mesterens Tid var det ligesom nu i vor Tid: Mennesket satte Penge over Karakter, Rigdomme over aandelig Velfærd. Dette var og er Menneskenes Værdimaaler, og det var en af de Ting, som Mesteren kæmpede haardest med. Han henviste til det hyppigt (se Matt. 13: 22); han ønskede, at de skulde forstaa, at større Interesse for hans Rige var af større Betydning og Værdi end al deres Gods eller Guld.

Paulus skrev en Gang til Timotheus, at »Kærlighed til Penge er Roden til alt ondt« (Tim. 6: 10). Tilstanden dengang synes netop at kunne svare til vor Tid, og vi véd alle, at Paulus taler sandt, og læs Kristi Ord i Matt. 19: 23, 24, hvor vanskeligt det er for en Rig at komme ind i Guds Rige.

Atter og atter henleder Mesteren Opmærksomheden paa de sande Rigdommes Betydning, at hengive sig for Guds Rige.

Spørgsmaal og Problemer:

1. Hvad menes der med »Æd, drik og vær glad, for i Morgen dør vi«?
2. Diskuter: »Ingen kan tjene to Herrer«.
3. Hvorfor er det saa betydningsfuldt at vælge mellem de midlertidige og evige Værdier?

4. Diskuter Paastanden: »Hvis en Ting ikke er god i Evighedens Lys, er den aldrig god«.
5. Hvorfor skulde vi have forskellige Interesser? Nævn nogle af disse.
6. Hvad forlanges der af et Menneske, som først søger Guds Rige?
7. Hvad er Livets Hovedhensigt?
8. Hvad gør De, naar De skal tage en betydningsfuld Bestemmelse, og De er i Tvivl?
9. Diskuter Paastanden: »Hvad gavner det et Menneske, om han vider den hele Verden, men tager Skade paa sin Sjæl?«
10. Hvad er Meningen med Matt. 13: 22.
11. Hvorfor er det svært for en rig Mand at komme ind i Himmeriges Rige?
12. Hvad er Resultatet af Havesyge? Hvad er det bedste Helbredelsesmiddel? Er den mere almindelig blandt de rige end blandt de fattige?
13. Hvad er den mest betydningsfulde Ting i Livet?

FAMILIEBØN.*

At holde Familiebøn er en højtidelig Sædvane i mange Sidste Dages Helliges Hjem. Endog lige fra Kirkens Begyndelse har Kirkens Ledere raadet de Hellige til at høste Gavn af den Anledning, de havde til at forene deres Tro i Familiebøn.

Dette var et af de største og bedste Midler, hvorigennem Familier blev forenet, og hvor dens Medlemmer, Mænd, Kvinder og Børn, kunde styrkes i Troen og opmuntres trods Besværlighed og Forfølgelse. Vanskelige, ja meget vanskelige Tider staar ogsaa for Døren i Dag. De er ganske vist af en hel anden Beskaffenhed end de, Pionererne stilledes overfor, men de er haarde nok til at kræve Tro og Mod hos de Familier, som nu staar Ansigt til Ansigt med Besærlighederne.

Familiebøn ledsaget af Tro — husk, Tro uden Gerning er død — er en vidunderlig Løsning paa den nuværende Tids Vanskeligheder og er en Styrke, som gør een i Stand til at møde Ulykker, Sygdom og Fattigdom. Der bør lægges megen Vægt paa Familiebøn, hvor alle Familiens Medlemmer knæler ned i Ydmyghed og forener sig i Tro paa at modtage Herrens Velsignelser.

* Lektie for Kredslærerne for Juni.

Kirkens Ledere har ofte udtalt deres bestemte Meninger med Hensyn til Familiebon, Brigham Young sagde en Gang: »Naar du staar op om Morgenen, bør du — inden du tager en Mundfuld at spise — kalde din Hustru og dine Børn sammen, bøje jer ned for Herren og bede ham tilgive jer jeres Synder og Fejl og bede ham beskytte jer gennem Dagen, bed ham bevare jer fra al Fristelse og alt ondt, at lede jeres Skridt paa den rette Vej, saaledes at I denne Dag maa gøre noget, som kan gavne Guds Rige her paa Jorden.«

Ved en anden Lejlighed sagde han: »En Fader — Familiens Overhoved — bør aldrig undlade at kalde sin Familie sammen og overlade og hellige sig selv og dem til Hærskarernes Herre og bede om den Helligaands Vejledning gennem Dagen. Om vi gør dette hver Dag, vil den sidste Dag her paa Jorden være en Forberedelse for den Glæde, som kommer i en højere Herlighed.«

En af Kirkens Præsidenter, Joseph F. Smith, sagde om dette Emne: »Familiebonner og Lønkammerbønner bør holdes, ikke blot for derigennem at holde Guds Befalinger, men for at modtage de Velsignelser, som følger Familiebøn.«

Mange har baaret Vidnesbyrd om disse Velsignelser. De Sidste Dages Helliges Familier burde ikke forsømme denne vigtige og betydningsfulde Anledning. De burde søge Herren baade som Familie, Individer og som en Kirke. Det er af ligesaa stor Betydning for Familien at modtage Beskyttelse og guddommelig Vejledning, som det er for den enkelte at modtage disse Velsignelser. Des. News.

FADER BEDER ALDRIG.

Herr L. var altfor optaget af sine Affærer til at kunne finde Tid til at være med til den Bønnestund, som hans Hustru daglig holdt med Børnene. En Dag vægrede den mindste — en treaarig Dreng — sig ved at adlyde Moderens Kalden, og han forklarede med en alvorlig Mine: »Nej, Moder, jeg behøver ikke at bede, for nu er jeg snart en Herre.«

»Men Herrer bør ogsaa bede,« svarede Moderen. Hertil svarede Drengen: »Fader beder aldrig.«

Om Aftenen, da Barnet var lagt til Ro, og Ægtefællerne sad og talte sammen, fortalte Hustruen ganske forsigtigt sin Mand den lille Drengs Udtalelse: »Fader beder aldrig«.

Den stærke Mand lagde sig ned og brast i Graad, idet han var overvældet af sit Barns Ord. Fra den Dag af mangledes han aldrig ved Familiebønnen, hvor travlt han end havde det med Arbejde.

EDEN I AMERIKA.

—

Midt i all den modstand, spott, baktalelse, ondskap og forfølgelse, som er populær imot den tro, som kalles »Mormonisme«, og iblandt ropene om bedrageri, falsk profet og truselen for den såkaldte kristne verdens vedkommende mod den moderne profet, har der været stadfestet en rekke så styrkende beviser om troverdigheten av Joseph Smiths profetier og om hans guddommelige misjon, at det endog fra et videnskapelig synspunkt gjøres uomtvistelig. Det er, verden beviser det motsatte av, hvad de ønsker å tro om profeten Joseph Smith og »Mormonismen«, ved hvert fremskritt den gjør med den fremrykkende sannhet. Vi gir rum til et utdrag fra The Toledo Times-Bee, som et forsøk av en Mr. P. P. Campbell på å bevise Eden fra skriftene, hvilket Joseph Smith frimodig erklærte til verden for over 90 år siden, ikke med krav på å ha mottatt kunnskapen ved eget studium, men ved åpenbaring fra Gud.

For ikke lenge siden fremsatte en professor i en av Kansas' utdannelsesinstituter den teori, at Edens have var beliggende i hvad nu er Kansas, og påstår at Adam og Eva var de oprinnelige »gamle kolonister«. The Kansas City Journal sier, at det nu har mottatt et brev fra P. P. Campbell, kongressmann fra Kansas tredje distrikt, vedlagt et brev, som han fikk fra en velger i Oswego, i hvilket den påstand fremsettes, at Noah satte arken på vannet et sted i Missisippi-dalen. Vi citerer fra Oswego mannens brev som følger:

»Kjære hr. Congressmann. Jeg vilde like, at De sikret en bevilling på næste congressforsamling til arkeologiske opdagelser i staten Missisippi for å avgjøre, om ikke skansebyggerne der var antedeluvianere, hvilket jeg av følgende grunne tror:

Slå vann på kanten´av et fly-hjul, og det vil renne motsatt av hjulets rettviklede bevegelser. Det er nettop hvad Noahs ark gjorde — seilte vestover med strømmen, som var 177 mil pr. dag, på den fem og tredevte hovedmeridian. Den stanset på denne meridian og blev bygget i øst på den samme. At den seilte nøiaktig vestover er klart, fordi oversvømmelsene vilde ha tilintetgjort alle luft- og vannstrømme, unntagen ubetydelige havstrømme fra Ekvator. Man vilde opveie de andre 177 mil pr. dag, minus luftens friksjon, som vilde være 49 procent, hvis jeg regner riktig, hvilket nedsetter strømmen til 67,3 mil pr. dag. Som den landet 44 lengder øst før Greenwich, efter å ha seilet 150 dage (1. Mos. VIII: 3) vilde det angi byggestedet 175 mil vest for Memphis, Tenn. I Ar-

kansas er det ennu mengder av cypresser og bek (1. Mos. VI: 14).

Haven kunde ikke ha været langt borte. Studer 1. Mos. X, og De vil se, at elven løp syd, at det var ostenfor en centrumslinje ved kontinentet, at det uttorret et storre areal, som tilkjennegives ved Missisippis fire hovedpunkter: Ohio, Missouri, Arkansas og ovre Missisippi, at rikelig med guld, jern, kobber, sink og onyks fantes i elvedalene (se også 1. Mos. IV: 22). Kobber og sink danner messing. Det gamle Missisippi under Arkansas opfyller enhver betingelse for haven ned til den minste detalj, og andre steder på jorden kan ikke. The Lake Superior kobber miner blev bearbeidet i forhistoriske tider. Var det Tubal Cain? Hvis haven er beliggende her, da er disse gamle ruiner i Missisippi nettop det rette sted for den gamle Enoks stad (1. Mos. IV: 17). Det er, hvad bevillingen onskes til.

Jeg er blitt fortalt, at der er enorme murer syv og en halv mil i omkrets og 25 fot hoi, bygget av ament og sten.

Jeg har mange flere nye årstall angående emnet, men vil bare tilføie: All Europas, Afrikas og Asias gamle civilisasjon er historiske anliggender, Antedeluvianerne vilde ikke være det.

Hvem vet noget om skanse byggerne og Amerikas gamle civilisasjon? Ingen.« *Liahona.*

INDHOLD:

Udgivet af den danske og norske Mission.

Præsident for den danske Mission: ALMA L. PETERSEN, Priorvej 12, København F.

President for den norske Misjon: MILTON H. KNUDSEN, Wergelandsvei 7, Oslo.

Trykt hos F. E. Bording A/S